

Н. П. Горик

Онуфрійчук Микола Антонович

ОНУФРІЙЧУК Микола Антонович (22. 12. 1937, с. Путновичі Холм. пов. Люблін. воєводства, Польща – 09. 01. 2023, Луцьк) – письменник, перекладач, краєзнавець, громадсько-культурний діяч. Член НСПУ (2005). Орден «За заслуги» 3-го (2009) та 2-го (2015) ступ. 1944 разом із батьками депортов. в УРСР. Закін. Луцький пед. інститут (1960), ВПШ у Києві (1972). Працював у комсомол. (1960–70) та парт. (1972–87) органах Волині, головою Волин. обл. відділ. Укр. фонду культури (1987–99) та Волин. обл. ветеран. громад.-культур. товариства «Холмщина» (від 2000). Брав участь у заснуванні та організації роботи низки обл. т-в, зокрема краєзнавців, «Холмщина», «Просвіта», «Меморіал», «Холмщина молода», сприяв утворенню нац.-культур. об'єднань, клубу укр. реемігрантів «Есперанса» («Надія»). Дебютував 1957 байками «Хитрий Кіт» (10 квітня), «Легковажні Коти» (24 липня), «Ведмеже заохочення» (29 вересня) у ківерців. рай. г. «Ленінський шлях». Автор кн. «Холмському роду нема переводу: розповіді про депортованих українців із Холмщини, доля яких пов'язана з Волиню» (2005), «Літопис Волинського обласного ветеранського громадсько-культурного товариства “Холмщина”» (2005; 2010), «Нас поріднили Холмщина й Волинь: розповіді про депортованих українців з Холмщини, Підляшшя, Надсяння, їх нащадків, видатних предків нашого народу з цих земель» (2010; усі – Луцьк), а також числен. публіцист. та краєзн. статей, у яких торкається проблем історії, культури, збереження пам'яток, української мови, літ-ри, нац. традицій, присвяч. видат. особистостям, нар. майстрам, кіномитцям, долі укр. діаспори, її установам, етніч. українцям Холмщини, Підляшшя. З докум. точністю та худож. наснагою письменник відтворює гірку долю українців-холмщан і підляшан, які стали жертвами обох світ. воєн, депортацій, антиукр. терору та репресій. Книжки для дітей прищеплюють любов до рідного слова, до природи, розвивають цікавість, кмітливість, навчають малих читачів чесності, працьовитості, чуйності, виховують доброту, повагу до

старших, співчуття до знедолених, любов до тварин. У гуморист. творах – м'який, шляхетний, необразливий сміх, що допомагає долати недоліки. Байки ж виводять на чисту воду держиморд, куцозорих політиків, черствих чиновників, крадіїв, ледарів, дармоїдів, викривають їх безкультур'я, самодурство, нечесність, що мали місце колись, не перевелися й тепер. Переклав українською мовою книги білорус. письменників А. Жука, П. Миська та В. Хомченка – кн. «День буде ясний. Світанки над полігоном» (1984), «Ерпіди на планеті» (1989), «Упізнавши – затримати» (1990), брав участь у перекладі оповідань молодих рос. письменників, уміщених у зб. «Первоцвіт» (кн. 1, 1982; усі – Київ). О. – герой фільму «Син Холмського роду», створ. 2007 Волин. обл. ТРК.

Основні твори

Солона грудка Холмської землі: Повість. 2000; Загадайлівка: віршовані загадки для дітей. 2000; Дивниця: повість, оповідання, казки. 2001; Лисі та чубаті: гумореска та бувальщини. 2002; Сонячний зайчик: вірші для дітей. 2007 (усі – Луцьк).

Рекомендована література

1. Гуменюк Н. Микола Онуфрійчук: «В культуру я прийшов не дилетантом» // Віче. 1997, 25 груд.;
2. Штинько В. Щедра осінь Миколи Онуфрійчука // Волинь. 2000, 14 листоп.;
3. Миколі Онуфрійчуку – 70: З роду холмщаків // Світязь: Альманах. Лц., 2007;
4. Микола Онуфрійчук // Волинь літературна: наші сучасники: Зб. Лц., 2010.

Бібліографічний опис:

Онуфрійчук Микола Антонович / Н. П. Горик // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2022. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-75496>. – Останнє поновлення : 25 квіт. 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).